

naar jeg maa tillade mig at se Sagen fra mine ærede Modstanderes Standpunkt, at det er ikke nogen klog Taktik at stille sig paa det Standpunkt, de have valgt ved disse Forslag. Vil man nemlig en Sammen dragning eller friere Ordning af de særegne Fonds, saa maa man vise, at man har en vis Interesse for, at disse Fonds i Reglen kunne bevares deres oprindelige Opgave. Naar man, ikke blot som ifjor, hvor mange Medlemmer motiverede deres Stilling til lignende Forslag ved Hensynet til den ualmindelige finantzielle Tilstand, men ogsaa under ganske ordinære Forhold som iaar, ønsker en saadan Anvendelse af Kommunitetets Midler som den her foreslaaede, frygter jeg for, at den Del af Styrelsen, der har Interesse for disse Fonds, vil holde meget paa, at de bevare deres gamle Funktioner og deres gamle Stilling; thi saa er der dobbelt Grund til at holde paa dem i hele den ældre Form. Derfor synes jeg, at naar der ifjor er opnaaet saa betydelig Overtøelse for flere Aar paa de separate Fonds under ganske særlige Omstændigheder, skulde man tage lidt i Betænkning, hvis man virkelig vil komme til en Omorganisation af disse Fonds i deres hele ældre Foundationer, da at gjøre under vilige Forhold som iaar en saadan større Overtøelse paa disse Fonds.

N. Hansen: Som Medforslagsstiller af Forslagene under Nr. 36 og 38 skal jeg kun kortelig anføre, at min Stilling til disse Forslag væsentlig er begrundet ved den Udtalelse og den Tilslutning, som jeg tidligere har hørt af vor nuværende høitærede Finantsminister, og jeg har den Tillid til den høitærede Minister, at han ikke vilde være gaaet i samme Retning som disse Forslag, hvis det virkelig kunde siges, at der ved dem i og for sig flete noget Urigtigt. Jeg skal altsaa minde ærede Medlemmer om, at de Forslag, som her ere stillede, ere saadanne, som den nuværende Finantsminister tidligere har givet sin Tilslutning. (Finantsministeren: Maa jeg bede om Ordet!). Med Hensyn til Forslaget under Nr. 39 kan jeg ganske henholde mig til, hvad der blev anført af de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg)

og Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Naar jeg har bedet om Ordet, er det væsentligt for kortelig at udtale mig om Forslaget under Nr. 65, det saakaldte Gaasetaarn eller Baldemarstaarn, thi det kaldes jo snart det ene og snart det andet. Som allerede anført, var det ved 2den Behandling kun et Mindretal i Udvalget, som gik med Ministeren, medens Flertallet tilraaede at blive staaende ved en Sum af 2,000 Rd.; uagtet baade den høitærede Minister og den ærede Ordfører have udtalt, at der i Mellemtiden er kommet andre Omstændigheder til, som have bevirket, at Mindretallet nu er blevet et Flertal, har jeg dog ikke kunnet forandre mit ved 2den Behandling indtagne Standpunkt. Det er vel ogsaa blevet anført, at den Mand, som væsentligst interesserede sig for denne Sag, og som har givet en begejstret Fremstilling af dette Forhold, har udtalt som sin bestemte Overtøelse, at dette Taarn maa istandsættes paa den af ham foreslaaede Maade, for at bevares som et ældre Mindesmærke, men jeg maa dog sige, at disse stærke Udtryk, om jeg saa maa falde dem, ikke for mig have saa meget at betyde, som jeg vel ofte har hørt, at de have for andre Medlemmer. Jeg skal minde om, at da vi i gaar omhandlede Spørgsmaalet om Overtøelsen over Limfjorden, udtalte den høitærede Indenrigsminister, at det vilde være aldeles uforstaaeligt at lade det blive ved de nuværende Overtøelsesmidler, og vi have ogsaa ved andre Behandlinger hørt den samme høitærede Minister sige, at det vilde være uforstaaeligt, naar vi ikke gik med ham, at det eneste Forstaaelige vilde være at følge ham osv., men saadanne Udtalelser have som sagt ikke saa meget at sige for mig som for flere Andre, og derfor har den Omstændighed, at denne Mand har udtalt det Anførte som sin bestemte Overtøelse, ikke kunnet forandre min Anskuelse i dette Punkt. Det blev udtalt, saavel af den ærede Ordfører som af den ærede Minister, at det ikke skulde være nogen forgyldt Gaas, der skulde anskaffes, og den ærede Ordfører søiede til, at det kun skulde være en lille bitte Gaas, men senere hen mente han dog, at man burde overlade den hele Restauration til den